

Masia «Segú»

Muy cercana a nuestra villa y hacia el norte, se encuentra Segú, hoy una gran masia muy restaurada y bien acondicionada, en la que sus dueños gustan de pasar largas temporadas, lo que hace sea cuidada con esmero habiéndola dotado de jardines, piscina y campo de deportes.

Sus alrededores están decorados con varios detalles interesantes como grandes curras de piedra, una prensa de vino antiquísima, etc. Y una hermosa plantada de pinos alegra el conjunto con su verdor, diferenciándolo del clásico aspecto áspero y seco que caracteriza a la mayoría de nuestras masias.

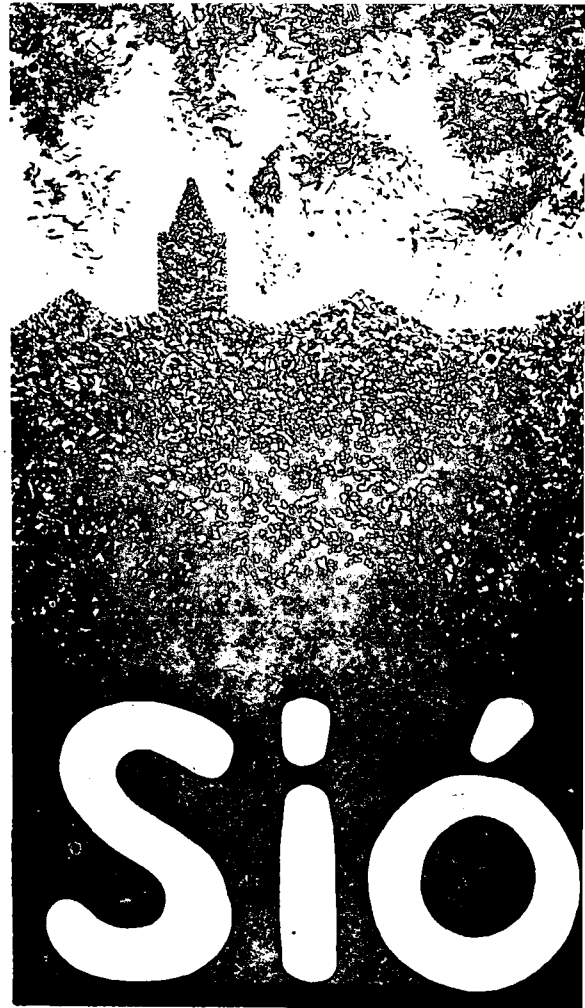
La casa es grandiosa y está dividida en dos viviendas que son utilizadas por sus dueños y el mediero. Está situada en un terraplén ajardinado con un porche y terraza en la fachada principal encarada al este.

Grandes cubiertos y corrales en su alrededor, son utilizados para guardar los aperos de labranza, almacenaje de cereales y cría de ganado, que se abastece de agua de tres balsas, una de las cuales, semirodeada de frondosa vegetación, ofrece un aspecto muy bello. Una buena cisterna recoge el agua de lluvia que se utiliza para uso doméstico mediante una buena instalación de agua corriente.

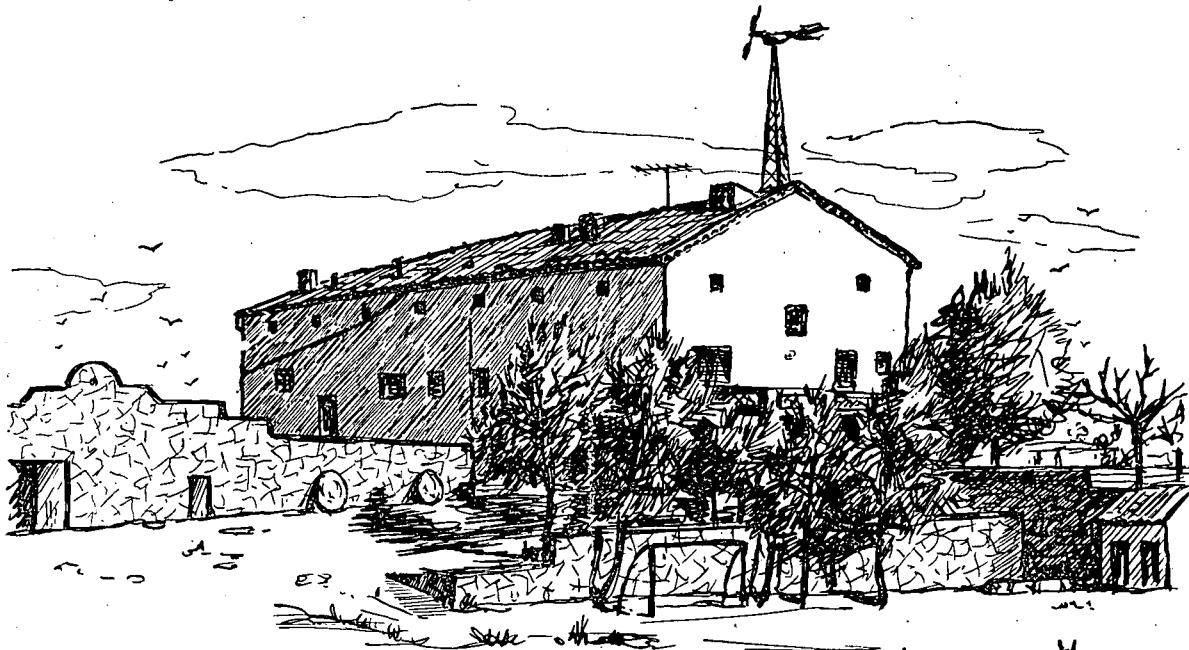
La antigüedad de la masia se estima anterior al 1780, ya que así figuraba grabada en una piedra antes de las últimas reformas efectuadas en 1943. Aún hoy hay parte de una gran bodega a la que se desciende por una escalera labrada en la roca viva donde está asentada la masia.

La fuerza eléctrica es obtenida mediante un motor de gasolina y otro impulsado por la fuerza del viento.

Es de admirar el gran cariño que sus propietarios sienten por esta masia que la han convertido en su lugar preferido de reposo y sana vida campestre siendo un buen ejemplo para algunas de nuestras masias que restan abandonadas para siempre.

Sió

NOCTURN

Si la felicitat d'un vespre benvingut
amb les mans plenes d'una tarda sense núvols,
després d'haver sortit al camp,
veure les vinyes i els raïms que transparenten,
tastar el most d'uns grans
que els dits del cep em donen,
si la felicitat així m'abraça...
puc esperar la nit,

la nit és diferent,
tanca les portes a la llum
i deixa entrar a les estrelles.
El pensament s'enfonsa en el silenci
per recollir un ram d'estels
com un raïm de l'argentada parra;

om més s'allunya el meu desig
tant més assedegada i nua queda l'ànima
i fa preguntes
esperant sempre el most d'una resposta.

La reflexiva veu del temps
que sempre concretitza
em diu: No volis tant,
de casa no t'allunyis
mentre t'abriguin els instants.

Veig com els fills respiren
i dormen el seu son pausat i net,
m'espera somriguent la fosca,
el vi del somni alleugerà la ment.

Pare nostre que esteu en l'ombra
de cada instant, de cada cosa,
doneu-me el pa d'aquesta fe sincera
que em fa sentir-vos ara a prop
perquè després no em perdi
en els camins de l'infinit.

Gregori Satorres

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

NOTA DE ADMINISTRACION

Se suplica encarecidamente a todos los suscriptores que residan fuera de la localidad y carezcan en ella de persona encargada, que aun no hayan satisfecho la cuota correspondiente al año actual, tengan la bondad de abonarla dentro del presente mes, al objeto de ahorrarse gastos y facilitar, además, la buena marcha de la Administración; en caso contrario nos sentiremos precisados a extenderles el oportuno reembolso.

Febrero de 1974

GRACIAS

LA JAUMINA ES RATIFICA

He quedat molt sorpresa per la polèmica que han dut les senzilles reflexions sobre la vida en l'últim i penúltim quadern de la nostra revista. Tinc de confessar que no ho esperava.

Si tingués de tornar a fer l'article ho faria amb les mateixes paraules i, si cap, amb més intensitat encara, doncs per mi i baix el meu punt de vista "Larga i plena és la vida". Si es viu minut a minut, segon a segon. Amb plors pels sofriments de veure que molts germans nostres passen gana, que s'els nega inclús l'oportunitat de guanyar-se un tros de pa per posar-se a la boca. Amb les llàgrimes als ulls del sofriment d'una malaltia llarga i incurable perquè no dubtis amic, de que en veig cada dia i moltes d'aquestes persones accepten la mort perquè saben o comprenen que les seves fulles estan caient i deixant el roser amb el tronc sol.

"Larga i plena" ho és per aquell que treballa en una fàbrica o al camp perquè aquella persona a cada batec del seu cor sent el sofriment i l'alegria de cada moment.

Desconec encara moltes facetes de la meua vida i sobre aquestes no puc opinar, estic tan sols deixant que les meves fulles treguin tota la seva verdor preparant el camí a les poncelles perquè surtin a la llum del dia, em queda molta lluita encara i em preparo perquè sé que altres rosers estan disposats a fer-me la guerra per traure també les seves flors. Després de cada lluita cada rosa serà millor.

L'altre dia llegint, els meus ulls es deturaren en uns mots que m'agradaren molt i que en aquest cas em venen dient així:

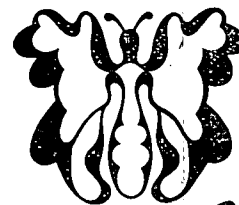
"Cultiva les flors del teu esperit i perfumaran el món".

Vull ésser optimista i voldria que la terra on és planten els rosers fos de la millor qualitat i no fos necessari adobar-la, perquè d'aquesta manera tots els rosers podrien créixer contents sense por de què les seves fulles caiguin abans de treure les seves roses.

Tinc d'agrair a aquest amic desconegut la seva crítica perquè ella em va fer reflexionar sobre alguns punts.

També el meu agraiement pel seu vot de confiança a en Josep Padullés.

JAUMINA

ACAPULCO

BAR-RESTAURANT
DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS MORTÉS (CRICH)

CHOCOLATES JOLONCH

Entre les aspiracions de les nostres famílies l'ensenyament ocupa un lloc preminent. Poques dècades endarrera, gairebé només els nois que volien seguir carrera estudiaven batxillerat. I ja no parlem de temps anteriors, quan el llegir i escriure i les quatre regles, era el màxim desitjable per la generalitat dels infants.

Avui és normal i pràcticament necessari l'ensenyament mitjà. Ben mirat, els darrers cursos de la Bàsica equivalen al que abans en deien Batxillerat Elemental.

Per tots aquests motius el funcionament de l'Institut té una importància extraordinària per la nostra Vila i la seva zona d'influència. Una importància gran, certament; però que no exclou, ni molt menys, l'afany d'aconseguir objectius superiors, ni el millorament de la realitat present.

Fent honor a la veritat vull fer constar el meu convenciment de que ningú considera l'Institut com una meta definitiva. L'Institut és un esglaó, tan important com vulgueu; però solament un pas més en el llarg camí que encara hem de recórrer, per aconseguir en matèria d'ensenyament tot el que la nostra Vila i Comarca es mereixen i necessiten.

El meu propòsit d'avui és només posar de relleu unes opinions caçades al vol sobre aquestes qüestions. En primer lloc la conveniència d'un centre de formació professional d'arts i oficis, o cosa per l'estil.

No tots els estudiants actuals faran cap a la Universitat, no hi aniran ni és convenient que tots hi vagin, els tallers i les fàbriques també necessiten obrers qualificats, amb més coneixements de l'ofici respectiu que els simples peons. I segons expliquen gent interessada, per algunes empreses és un autèntic problema trobar personal especialitzat.

En un altre ordre de coses tampoc estaria de més una Residència, confortable i assequible, pels estudiants forasters. Els nostres centres escolars no han de viure solament dels residents a la Vila i pels de fora és un inconvenient greu —quan no és un fet impossible— l'anar i venir diari des del propi domicili. Pensem que la nostra comarca escolar es pot estendre bastant, particularment per la banda nord.

A propòsit dels estudiants de la Comarca que actualment fan batxillerat a l'Institut, caldria buscar una solució immediata al problema dels desplaçaments. ¿Seria tan difícil acoblar horaris, de classes i viatges, i fer que poguessin aprofitar els cotxes que traslladen els infants de la Bàsica, els nolets i noietes futurs batxillers?

Ací queda el suggeriment, només prego "a quien corresponda" que tingui la bondat de dedicar-li un xic d'atenció.

ISET

SANT ANTONI

La festa de Sant Antoni, com venim repetint cada any, s'està esgotant. De la seva ufanor ja no en queda res més que una missa celebrada amb molt poca assistència.

PRIMER CLUB

Entre nosaltres s'està produint una mena de febre fundacional de clubs: Un d'ells: un Club d'Inversions titulat «Montagri» que ha quedat enllestit durant el mes de gener i que informen 16 socis que aporten una quantitat d'entrada i una mensualitat, que sumades formen un capital que es destina a invertir en la borsa. Hi ha uns directius que han sorprès tothom, doncs sota les aparences de persones que no han mort mai una mosca, hi niua l'avispada intuïció d'eficaços jugadors de borsa.

SEGON CLUB

L'altre club que està en plena marxa, és el Club de Tennis. Segons les notícies que ens arriben a la redacció sembla que la cosa ha agafat un caire certament seriós i s'ha cobert els objectius previstos, com són els socis fundadors necessaris —23.000 pessetes d'entrada— i d'altres tipus.

TERCER CLUB

Un tercer club, aquest d'abast molt més popular, ha estat el Club o Penya Barceonista que tindrà per missió, segons comentaris recollits en medis generalment ben informats, fletar grans quantitats d'agramuntins a Barcelona per tal de poder veure jugar al senyor Cruyff.

FUTBOL I CARNAVAL

Segons aquestes mateixes fonts d'informació, se'ns assabenta que en el jurat que tradicionalment ve actuant en una festa de disfresses el dimarts de carnaval, està present el senyor Cruyff en persona.

CRISI EN EL RAM DEL POLLASTRE

L'habitual informador de qüestions avícoles, ha presentat a la nostra redacció el fet que el pollastre ha baixat de cotització, aconseguint la cota de 28 pessetes kilo que, segons comentari de l'informador, és un autèntic desastre, ja que el preu normal es de 45 pessetes kilo, preu que només permet anar fent al granger.

TEMPERATURA

Les temperatures han descendit durant la segona setmana de gener, arribant a 1º C. La setmana del 20 al 28 ha estat de grans boires. Els pagesos diuen que els el temps ideal per tal que la saó es conservi.

EL SENYOR RECTOR ES RECUPERA

Com es sabut de tothom, el nostre senyor Rector, mossèn Sabaté, s'està recuperant ràpidament del greu accident automovilístic del que oportunament informàrem als nostres lectors. Per la rectoria ha desfilat pràcticament tot el poble en senyal d'apreci i de respecte a la nostra primera autoritat eclesiàstica.

PRIMERA MISSA

El dia de Sant Tomàs d'Aquino, se celebrà a la capella de l'Institut la primera missa que oficià el nostre vicari a la que hi assistiren molts estudiants per tal d'honorar el seu patró.

CANTADA

El dia 20 de gener se celebrà un «Diumenge cantant» a la nostra Vila, participant-hi cantaires de molts pobles, fins a reunir prop de dos-cents assistents, tots ells dirigits pel director de directors, senyor Virgili.

QUE PASSA AL MERCADAL

La bellíssima plaça del Mercadal està mancada de bona colla dels seus bancs on habitualment s'asseu la gent a prendre el sol. A més de privar d'aquest esplai tan lícit, la plaça queda com mutilada.

ELS CONILLS

Aquestes bestioles tan simpàtiques, però que darrerament han arribat a constituir una veritable plaga, són objecte d'un campanya contundent de caça i captura, ja que per tal que la seva presència quedi reduïda en els nostres camps a una quantitat estrictament cinegètica, s'ha permès la caça amb furó. Es diu que hi ha hagut qui, amb aquest sistema, fins ara illegal, s'ha apoderat de vint-i-tants conills.

SIO.

Electrónica **URGEL**

ELECTRODOMÉSTICOS

Les ofrecen sus servicios

Guimerà, 14

AGRAMUNT

ACTIVITATS JOVENIVOLLES A PRIMERS DE SEGLE

En l'escrit anterior —SIO de gener— em referia a les diferents activitats que es desenrotllaven a la nostra Vila en aquella època, i revisant la panoràmica general que allí es contemplava, crec oportú abans de seguir endavant, el fer una pausa... Motiu? Molt senzill i molt important: recordar el món dels infants, els jocs juvenils, els esports, encara que el nom o la paraula "esport" era de poc ús en aquells temps; però el nom no fa la cosa.

Vosaltres, jovent, si teniu la paciència de llegir aquestes dades, podreu fer-vos cabal de com ens ho passàvem i divertíem amb els diferents jocs la gent infantil i juvenívola del nostre temps. Als agramentins pròxims a la meua edat tirant amunt o tirant avall, els demano que em perdonin si és que m'en deixo algun en aquesta relació "joganera" que detallo a continuació. La memòria és un meravellós arxiu; però algunes vegades ens falla.

ELS NOSTRES JOCS

Les nenes jugaven: al **plam**, a **agulles boniques**, als **ossets**, a **saltar a corda**, la **ru-e-da**, a **cuït i amagar**, al **boli**, al **bolo**, als **quatre pilans**, etc. Els nens jugaven: també al **boli**, al **flendi** amb **truques**, **todes**, **boles de pedra** i **confits de gulx**; a la **baldufa** en tres modalitats diferents: **amunt i avall**, al **rotlle** i al **pinso**; a **cavall fort**, **media-entera**, a **lladres i civils**, a **pilota a mà** (frontón), a **bitlles**, al **gep**, a **toreros**, a **sants**, a **fer córrer el cercol**, a **arrençar cebes**, etc.

Cal tenir present que la majoria dels estris utilitzats en els jocs esmentats, eren de fabricació pròpia. Val la pena recordar, com a extra, la pilota de jugar a la paret (frontón). Allò era una obra d'art, ¿recordeu, amics la cèlebre pilota que en deiem "enreixada en barceloní"? Alguns supervivents crec que encara la farien igual; però si explicàvem com la "fabricàvem" em desviaria de l'objectiu d'avui.

Amb aquesta gatzara de jocs es va barrejar l'arribada del futbol —llavors en deiem **foot-ball**. La nostra generació, almenys ací a Agramunt, va ser qui el va rebre i el va promocionar des de les nostres places i eres —i de tot arreu ens treien— amb pilotes ara de pedaçons i després millors, fins aconseguir tenir camp amb "totes les de la llei" i entrenador oficial. Això també es mereix capítol apart.

EXCURSIONISME, DESPLAÇAMENTS, BERENADES

Aquestes sortides les fèiem al Tossal Roig; a Serallonga; al Pilar d'Almenara; a la Miranda; al Reguer de Puigvert, on anàvem a collir regalèsia; al Pont de Ferro. També anàvem a collir lladons i cireretes de pastor.

A CAÇAR AL RAM

Pels carrers de la nostra Vila haurieu escoltat amb freqüència els cants de cadeneres, pinsans, passarells, cruixidés, verdums, llúés, etc. Eren ben guardats i ben cuidats reclams, esperant la campanya de cacera, que crec començava pels volts de Tots Sants.

ATLETISME

Per les festes assenyalades s'acostumava a fer sempre un número o espectacle d'aquest tipus: una cursa pedestre que en deiem "La Cordera". El primer premi podia ser una cordera i si els diners no arribaven a tant, era un parell de pollastres. Això encara que no pertanyés al "mundillo" dels jocs infantils i juvenils, estimulava el córrer i durava uns dies que també volíem imitar "La Cordera".

L'atletisme de debó era el que fèiem al Pont de Ferro. Jo no sé el que ha passat actualment al Pont de Ferro; però en aquell temps, quan jo era "xaval", havia d'ésser una persona molt alta, molt llarga, la que passant per sota el Pont, arribés amb la punta dels dits de la mà a tocar les aletes de les jàsseres de ferro. Ara dóna la sensació que al passar per sota s'hi ha de tocar amb el cap.

Doncs bé, dit això allí hi fèiem una proesa d'atletisme. Posàvem unes pedres per enfilar-nos i poder arribar a col·locar les mans a les aletes de la biga de ferro, i una vegada engegada la travessia d'un costat a l'altre, penjats per les mans, no ens en podíem desdir, perquè el sota era tota una entollada quasi de costa a costat de Sió, i alguna vegada algun hi havia caigut entre el llot. Com que això ho acostumàvem a fer a l'estiu, no passava res: roba a fora, la netejàvem en algun mòdul, que prou n'hi ha prop del lloc de referència, posàvem la roba a eixugar... i tornem-hi, que no ha estat res! Aquesta era una de les maneres de fer bíceps i el que s'hi atrevia no li tocava cap més remei que aguantar fort... o al toll!

NATACIÓ

En aquell temps no hi havia piscines, ni particulars ni públiques. Les instal·lacions de bany a les cases eren tan poques que crec que a la nostra Vila s'haurien pogut comptar amb els dits d'una mà sola i encara potser n'hauria sobrat algun. El que sí era igual que ara, poc més o menys, eren els estius i les calorcs. El sol a l'hora treia el cap i així com anava avançant el dia, ens anava escalivant com sempre, sobre tot els mesos forts de juliol i agost. Ni l'Estat ni el Municipi somniaven en fer piscines per la població, altres maldecaps devien tenir.

Ah! però, amics joves, no cregueu que tot era inconvenients, incomoditats i misèria, com ho sembla mirat des del punt de mira d'ara que vivim i contemplem una època tan diferent. Com que llavors, ja estàvem aclimatats en aquell ambient i no coneixíem cosa millor, també ens ho passàvem bé, fèiem natació a la nostra manera, sense professors. Els més grans n'ensenyaven als més menuts i així anàvem tirant, només dec dir-vos que de la nostra generació, la gran majoria sabíem de nedar.

Llocs on acudíem a aprendre de nedar i banyar-nos? Als safareigs, a Sió i al Canal. Els tres llocs eren vigilats per un Guarda Municipal, puix les autoritats prohibien que practiquéssim aquests afers en els llocs esmentats, les circumstàncies de l'època ho devien aconsellar així ja que s'havien donat casos de desgràcia i tant al Sió com al Canal s'hi havien produït ofegaments. La nostra **pesadilla** era el Guarda i segurament nosaltres érem la seva. Per tal motiu ja ens cuidàvem de nombrar un sentinella que vigiléssim la presència del Guarda i ens poguéssim avisar a temps. Però així i tot, nosaltres no paràvem d'actuar.

ACTIVITATS DELS FADRINS

Aquests, ja més grans, a més a més tenien les seves agrupacions culturals en societats recreatives, masses corals, organització de festes, quadres d'aficionats teatrals, etc. I sobre tot el passeig diari, al capvespre, pels cèlebres Coberts. Els Coberts d'Agramunt eren una veritable **Rambla** i quan s'anomenaven sense altra indicació, sempre es referien als Coberts dels carrers de la Plaça i de Sió. Anar a dormir sense haver estat als Coberts, hauria estat una falta i així és que allí ens hi trobàvem tots.

Crec haver llegit que en aquest món tot és plagi o tradició, com també que no hi ha res nou sota la capa del sol, i penso que hi ha molt de veritat en tot això. El que passa, potser, és que amb el desgranar dels anys la bola de neu no para de créixer i el que ara ens sembla que abans era rutinari, ha sofert una transformació creixent a bé de tots.

FERNANDO ROS

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

GRANET DE PEBRE

per Josep Farreny

...I EL DEMÉS, PUNYETES.

*A Joan Sebastià Bach, una vida dedicada a i
per la música, i a Lluís Virgili que l'està donant
fins a l'impossible per al mateix.*

Jo crec! Qui diu que no?

No sóc ateu.

Crec en un déu.

Un de sol.

No n'hi ha d'altre.

Amb ell ho tens tot.

Res et manca.

Tot ho suportes,

Ets feliç i conformat.

Bon espós.

Bon pare.

Bon fill.

Ets amic amb tothom

Tothom t'estima.

Ets respectat i admirat.

El dit i el que

vaig a dir, voldria

emperò quedés entre
nosaltres.

No voldria que

res fos dit.

Com deia doncs,

El meu déu és:

EL DINER!!

Em guardaré molt bé,

això de dir-ho

segons on

Hi ha tanta roba estesa,

innocència i ingenuïtat.

Febrer del 1974.

CANTONADA

UN GOS, UNA PERSONA

per Zènit

La meua veïna fela temps que no em saludava. Es empipador que una veïna et deixi de saludar. I qui diu veïna diu que qualsevol persona. Però, ¡què hi farem! Un fa el que pot, encara que les coses surtin d'esquena.

La negativa de la meua veïna a saludar-me ha durat força temps, fins que l'altre dia un amic em regalà un gos. Quan la veïna va veure el meu gos, canvià l'actitud diguem-ne hostil i s'apressà a saludar-me; i per cert ben efusivament.

De moment s'interessà pel gos: pel seu nom, per la seva raça, pel seu origen, etc. Després s'interessà per mi i per les meves coses. Jo, francament, estic content de tenir la veïna reconciliada. Però també estic descontent. N'estic perquè no paro de preguntar-me si aquesta pobra dona esperava qualsevol avinentesa per trencar el fil. Un motiu qualsevol, per petit que fos. I el gos ho ha estat. Un gos, aquesta vegada ha estat un mitjà de comunicació i de reconciliació. La naturalesa humana es flaca i no sempre s'atreveix a parlar de cara a cara, sinó que dóna tómb per tal d'arribar, emprant els mitjans més inesperats al fi que es proposa. Sovint l'home necessita un pont per a comunicar-se, quelcom que l'ajudi, com una creua moral...

Si el meu gos ha estat aquesta creua per la meua veïna, no puc fer menys que apreciar ben sincerament el meu gos. Perquè en aquest cas un gos ha valgut una persona.

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES **Viladés**

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

LA NOSTRA GENT

En Joan Tomàs i Cases

—Data de naixement?

- El 8 d'octubre del 1918.

—Lloc de naixença?

- Barcelona.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

- Des del mes de gener del 1927. Al morir el meu pare a finals de l'any 1926, la mare va decidir traslladar-nos a Agramunt, a casa del meu avi matern.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

—primaris

—secundaris

—superiors.

- Els meus primers estudis de Pàrvuls i Primaris al col·legi «La Salle Condal», de Barcelona. Després, al residir ací, al col·legi dels «Hermanos», que també eren de La Salle. Més tard els estudis de comptabilitat a l'Acadèmia Cots de Barcelona.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

- A l'any 1932 vaig començar a treballar com a meritori a l'empresa d'aquesta localitat «Hijos de Agustín Ros», on vaig continuar fins a l'any 1939. Des de l'any 1940 fins al 1963 vaig estar de funcionari administratiu de la Direcció General de Regions Devastades, depenent de la **Jefatura** Provincial de Lleida. Des del 1964 tenim instal·la-

da una oficina de Gestoria i Assegurances conjuntament amb l'amic Magí Feixa.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

- Per a mi són diversos els aspectes que m'han format i situat en la vida. En primer terme l'educació i la formació rebudes de la meua família i del Col·legi dels «Hermanos» de La Salle. En segon lloc les ensenyances i els concells que vaig intentar aprendre del meu primer patró, l'industrial d'aquesta Vila D. Ramon Ros Llauder (q. e. p. d.), del qual guardaré sempre grata memòria. I en tercer i últim la societat en que vivim, la qual ens obliga a tenir una activitat contínua en els nostres quefers.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

- Magrada la música clàssica, la literatura i els esports.

—En practiqueu alguna?

- Actualment només la literatura en els moments d'oci. En la meua joventut magradava i havia practicat el ciclisme i el futbol.

—Per quins països heu viatjat?

- Per quasi totes les regions d'Espanya. I de l'estranger França i Andorra.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

- De diaris «La Vanguardia» tots els dies. No obstant també llegeixo «Solidaridad Nacional», «El Correo Catalán», «La Mañana» etc. De revistes «Mundo», «Después» i «La Gaceta Ilustrada». Els meus llibres preferits són els d'Història i els d'Economia.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

- En l'aspecte esportiu he col·laborat sempre al foment de l'esport; formant part en distintes ocasions de les Juntes Directives del nostre equip de futbol. En el religiós, encara molt jove vaig ingressar a la «Congregació Mariana»; posteriorment em vaig afiliar a la «Federació de Joves Cristians de Catalunya», els membres de la qual eren anomenats «Fejocistes». També he assistit i format part dels «Cursets de Cristiànitat». En l'aspecte cultural he contribuït i format part de la Junta de Fàbrica per la restauració del nostre Temple Parroquial; així com també he col·laborat en l'organització de conferències. En política he pertanyut a la Corporació Municipal, com a Conseller i Tinent d'Alcalde. Durant bastants anys vaig ser Delegat Sindical i membre del Consell Local del Moviment, havent estat la meua única il·lusió en aquest aspecte l'intentar treballar per Agramunt i servir als ideals polítics del Moviment Nacional.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

- Des de fa un parell d'anys torna a manifestar-se un progrés en els sectors industrial i ramader, no obstant encara hi ha treballadors que han de traslladar-se a treballar a localitats veïnes, cosa que no dubto que s'anirà solucionant poc a poc. En el terreny cultural hi ha alguns grups amb inquietuts, que sens dubte aniran en augment sobre tot ara que en quant a l'ensenyament tenim un Institut.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

- Intentar promocionar més la Indústria. També procedir a la pavimentació dels carrers que

falten i en particular afavorir tot el que fa referència al nucli central de la població.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

- Francament sóc optimista, puix com deia anteriorment s'observa des de fa algun temps un progrés en els sectors industrial i ramader, i per aquest motiu no dubto que la nostra localitat anirà prosperant.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

- En els moments actuals i malgrat totes les peripècies que la Humanitat en general sofreix, sóc optimista cara al futur; a la millor és el meu temperament el que m'ho fa veure així. Estic convençut que a mesura que les aigües tornin al seu lloc, el món sortirà d'aquesta època de transició molt millor i amb una fe en Déu, fins i tot, més arrelada que mai.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

- En podria citar molts; però com que m'he de limitar a tres solament, diré que per mi són homes relleu, homes que he conegut i tractat, en primer lloc D. Benjamí Ramírez Costa, per la seva entrega a la Vila durant una colla d'anys, ja que com Alcalde fou incansable en les seves peticions i va contribuir eficaçment a la reconstrucció d'Agramunt. Després, i per la seva aportació al desenrotllament industrial, són d'elogiar D. Miquel Pera Martínez i D. Ramon Llorba Vilà.

Delegación Local de Sindicatos

Tal y como anunciamos el pasado mes de noviembre procuraremos aportar a esta sección lo que creamos más de interés para las relaciones laborales de nuestra villa. Por tanto, a continuación transcribiremos literalmente el artículo que nos ha mandado un colaborador preocupado por los asuntos sindicales en general y las relaciones laborales en particular; por este motivo podríamos encabezar dicho artículo como:

RELACIONES ENTRE EMPRESA Y TRABAJADOR

Si la producción es la riqueza en un empresa y quien produce es el obrero juntamente con el capital, justo será que los trabajadores tengan interés en el empleo de todos los recursos disponibles para la producción, para obtener una renta máxima y un consumo mínimo de productos de fabricación. Ahora bien, si este interés lleva consigo una participación económica a favor de los colaboradores por un bien común, entonces hemos de justificar para los obreros una participación común en las responsabilidades de la vida económica de la empresa, ya que de no ser así solamente recaería en el patrono la responsabilidad económica, por ser éste quien aporta el capital; ¿es que el obrero no aporta su esfuerzo que son base fundamental para el sostenimiento de la vida de la empresa?

Es ciertamente difícil en la empresa el distinguir y separar completamente decisiones económicas y decisiones sociales. Son campos opuestos que traen consigo recíprocas de poderes bajo diferentes puntos de vista y justo sería que viniera en forma de cooperación, de control, etc., de modo que el poder económico y social se repartiera entre el patrono y el obrero.

No se puede definir una empresa sólo por sus bienes de producción. Para obtener la realidad de la misma dichos bienes tienen que ser unificados por el trabajo, por órdenes recibidas, aceptadas, transmitidas y por un sinnúmero de ideas. El propietario posee bienes de por sí productivos en condiciones de un rápido derrumbamiento, hay que insistir en aquello que da a la empresa su realidad de vida y permite definirla como una unidad social de producción más que como masa de bienes materiales.

El obrero es indispensable para la producción, aporta unas cualidades no menos necesarias, ideas, técnica del saber hacer, el obrero tiene ideas nuevas y creadoras y aporta elementos esenciales a la constitución y desarrollo de la empresa.

La empresa puede representarse como el encuentro de bienes diferentes, el capital y el trabajo; es justo que quienes aportan el capital quieran ejercer una responsabilidad sobre el uso del mismo. Es también, pues, justo que los que aportan el trabajo quieran responsabilizarse del mismo. Es legítimo desde el punto de vista del derecho natural y es deseable para que de esta manera se traduzca el interés común de la oportuna responsabilidad llegándose así a un

mejor empleo de los recursos disponibles: se trata de que se atribuya a los obreros una justa parte de responsabilidad, la justa, por razón de su dignidad personal.

Todo hombre desea ejercer en aquello que se ocupa una responsabilidad, ya que hoy se aspira a tener más participación personal en la producción. Se siente la necesidad de ejercer la libertad y el derecho de disponer de sí mismo, se siente en muchas empresas cuán duro e insoportable es el peso del capital sobre el trabajo, es decir, el dominio del empresario sobre la actividad del obrero. Se trata, pues, de la dignidad y de la libertad del individuo en su trabajo; es fuerza que nace de su misma naturaleza que le incita naturalmente a pretender una colaboración y un derecho de disposición en el trabajo.

En general, el dueño de la empresa aprecia antes que nada su poder de decisión como patrono, prevee, ordena, dirige y asume las consecuencias de las medidas que él toma, se siente satisfecho de su formación teórica y técnica, le satisface el poder y el sentirse creador de unos productos y, en general, negará a sus inferiores lo que tanto desea para él mismo buscando la manera de someter a sus colaboradores de cada día para que sean simples ejecutores de sus órdenes.

Cuando en la empresa se precisan más esfuerzos para aumentar la producción se hace indispensable la colaboración del personal y, puesto que en la pequeña y mediana empresa el contacto entre patronos y obreros es más directo, el trabajador debería ser escuchado e informado y sería necesario tener en cuenta sus deseos, sus sugerencias y que se les explicara los motivos por lo que se le rechaza algo, que conociera los problemas técnicos y económicos para poder contribuir a darle mejor solución. Si así fuera se evitaría en muchas ocasiones que se levante entre los patronos y obreros un muro de prejuicios, de incomprendimientos, de críticas injustificadas que nacen del mal entendido, de la ignorancia de las verdaderas situaciones.

No obstante, hay un aspecto que no ha quedado recogido entre los anteriores y domina a todos los demás; el aspecto humano. Una política de personal, factor decisivo en la buena marcha de una empresa, no puede ser estática, sino que tiene que evolucionar según las necesidades, prestando gran atención a los sentimientos, necesidades y actitudes de los trabajadores combinándolos con la situación económica de la empresa, pues creemos que unas buenas relaciones humanas dentro de la empresa nos han de llevar a la meta final que engloba todas las políticas, al principio básico de: «aumento de la productividad y bienestar de los trabajadores».

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

El Nadal i La Coral d'Avui

Alguns aimants de la música Coral, ens han preguntat sobre el silenci de la CORAL D'AVUI en les passades festes nadalenques.

Ens creiem en el deure de donar una resposta.

Tot una sèrie de fets fan que aquesta volguda agrupació no ha gi pogut sortir aquest any a cantar la joia del Nadal. El fet d'uns cantaires que en aquesta última temporada ens han deixat, altres que han ingressat, i això ens ha obligat a canviar gairebé totalment el repertori. I al costat d'això no hem tingut temps suficient per a preparar-ho a consciència.

No ens volem pas excusar, però volem fer constar que la nostra tasca és noble, i cada dia ha de tenir més qualitat. Els homes del nostre poble deuen exigir-nos una dignitat i com que en som conscients, per això varem creure necessari de continuar la nostra obra però en el silenci. Silenci que forma part de la bona música, d'un bon concert. Moltes vegades i a tot nivell convé el silenci, doncs en ell un es retroba a si mateix i agafa més força per a continuar lluitant contra el soroll de les superficialitats.

Hem escoltat en alguna ocasió frases com aquesta: «encara que no surti prou bé, com és per al poble...» Ben alt us dic que NO. NO comparteixo aquesta manera de pensar. Recordo que el pensador i poeta lleidatà ARTUR VIVES, en diverses ocasions ens ha dit: «La cultura és per als homes i no per al poble». Potser és hora ja que ens anem donant compte de que el nostre poble no deu ésser enganyat. Us diria que cada dia teniu que exigir més i procurar adonar-vos del BO, superficial i dolent de les coses. S'ho val tenir un bon criteri i saber escollir.

Es un bon estimul per a nosaltres pensar que algú ens ha trobat a faltar. Us ho agràim sincerament i estem segurs que sereu els primers també de comprendre el nostre silenci.

RAMON CASALS I MUNTADA

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT.

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Exclusivitats * Draperia anglesa i francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

ULTIMA HORA

El domingo, día 3 de febrero, tomaron posesión de sus cargos los nuevos concejales elegidos en las pasadas elecciones. La Comisión Municipal Permanente ha quedado constituida por los siguientes señores:

Alcalde: D. José M.ª Inglés Mortés

Primer Teniente de Alcalde: D. Ricardo Vicens Borges

Segundo Teniente de Alcalde: D. Jaime Bonet Boix

En el próximo número ampliaremos la información.

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE ENERO.

NACIMIENTOS:

Javier Lopez y Sanchez dia 13
Ana Figuera y Raichs > 27
Elisabet Riudeubas y Gilabert > 31

DEFUNCIONES:

Oscar Alsina Ginestà 1 mes dia 1
Vicente Escolá Plá 67 años dia 2
José Manuel Claramunt Sambola
14 años dia 4
Dolores Tosquella Lluellas 66 años
dia 17
José Serra Camats 77 años dia 26
Rosa Solé Caballol 91 años dia 28
Javier Jovell Farrús 78 años dia 31

• • •

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE ENERO

Dia 5	1'8 litros m. ²
> 6	2'7 >
> 8	4'5 >
> 9	2 >
> 28	0'4 >

Total 11'4 litros m.²

El Observador: DIOSDADO PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

COSTUMS EXTRAVAGANTS DEL CARNAVAL D'ANTANY

La joventut d'avui està poc assabentada d'aquells desenfrenats fets que ocorrien durant el temps del Carnaval. Tres setmanes abans ja sortien uns quants disfressats i l'última d'aquestes setmanes, anomenada del "dijous gras", feien tancar els establiments i els que no ho feien els hi omplien i embrutaven els aparadors amb "cagarrelles", o sigui amb les esporgadures del guix, aquestes les anaven a buscar a sota el Castell, on hi havia un forn de guix.

Venia el primer dia del Carnaval i com a prevenció dels desoris que podien ocórrer, l'alcalde posava un bàndol a la porta de l'Ajuntament. Es tancava la plaça amb unes bigues i els músics tocaven damunt un **tablado** a les escales de l'església.

Les parelles de disfresses, a voltes molt ben vestides, entraven per una obertura d'aquelles bigues, pel mig de la plaça, i ballaven al so de la música. Ben poques vegades s'acabaven tots els balls, ja que els que mai volien entrar a la plaça, una colla de desmanegats, les arremetien amb confits de guix contra els músics i havien de plegar.

Els dos dies següents passava el mateix, els disfressats que anaven sols ja portaven unes bosses plenes de "cagarrelles" embrutant a la gent que contemplava el ball, als homes els treien la gorra els feien la "pelatxa" escabellant-los. En una altra bossa portaven unes taronges agres i petites i les tiraven de lluny. Anaven als coberts de cal Masvell, i des d'allí i amb un cop de braç, travessant tot el Mercadal i tota la llargada de l'església, baixaven aquelles taronges fins a la plaça.

Un any, el dia darrer del Carnaval hi va haver una pluja de confits de guix i de tantes taronges que molts varen rebre, esclafant-se aquelles bales vermelles a la cara de molts espectadors. L'Alcalde, el senyor Magí (mitjacana), es passejava pels coberts i vers ell va encarar-se un tiroteig d'aquelles taronges, tenint-se de retirar depressa a casa seva. La Guardia Civil feia acte de presència als balls de Carnaval, emperò com que no tenia ordres enèrgiques de l'autoritat, poc feia cas si ploïen taronges.

La Parròquia durant els tres dies de bogeria i de barbaritats, feia Exposició Major del Santíssim en desagravi dels renecs i blasfèmies dirigides a Déu. Al dimecres de cendra s'acabava l'espectacle, a la nit uns quants descamisats feien l'enterrament del Carnestoltes, portaven unes atxes enceses al costat del **fèretre** que molts anys eren dues barres, un feix de llenya al damunt i un llençol blanc per tapar-ho.

Així s'acabava aquella bestialitat i no deien "resquiescant in pace" perquè no sabien el llatí.

Silvestre BONET

Tintoreria Batet

La Tintoreria de Agramunt

'VIMO'

ASESORIA INMOBILIARIA

Pisos — Solares — Rústicas — Urbanas — Negocios

COMPRA — VENTA

Y ADMINISTRACION DE FINCAS

En Barcelona, oferta especial de pisos y locales comerciales con grandes facilidades

Para inversiones y Compra-Venta consulte a

JOAQUIN BARRIOS

Calle Estudios Nuevos, 2

Teléfono 39 07 80

AGRAMUNT

SALVADOR LLOBET PLA

Fernando El Católico, 12

Teléfono 53 02 21

CERVERA

La Agricultura como Empresa

El agricultor, como miembro de una sociedad en constante evolución económica, necesita so pena de quedar marginado, marchar al mismo ritmo que el resto de los sectores de producción.

Precisa aumentar año tras año sus ingresos, para ello no le queda otro camino que mediante una correcta gestión en su empresa, ir descubriendo dentro de cada uno de los factores que maneja, tierra, capital y trabajo, todo lo que es factible de mejora.

Los rendimientos que se alcanzan en el cultivo de cereal en nuestra Comarca, si bien pueden ser mejorados, esta mejora no representa una elevación sustancial de los ingresos totales de la explotación. Que duda cabe que debemos introducir nuevas líneas de producción, que complementando el cereal nos permitan un aumento interesante en los ingresos de la familia rural.

Entre los cultivos que podrían ayudarnos a ello figura uno, EL ALMENDRO, que existe ya en la Comarca, pero por falta de los cuidados adecuados prácticamente ha desaparecido, o no rinde lo que debiera. Sin embargo la almendra últimamente está alcanzando precios muy interesantes.

Son muchos los agricultores que ya han pensando en ello, por lo que creemos de interés dar algunos consejos a través de una serie de artículos, que periódicamente aparecerán en esta revista, de forma que ayuden, a los que pretenden realizar nuevas plantaciones y permitan a otros, un mejor aprovechamiento de las existentes.

Hoy nos dedicaremos a hablar de la elección del terreno.

En la Comarca, no todos los terrenos están bien situados para cultivar almendros con seguridad de éxito, desde el aspecto de los accidentes climáticos.

Todo agricultor conoce perfectamente las zonas de cada partida, que bien por corrientes de aire frío o por estar situadas en hondonadas, son más afectadas por las heladas, y en las que los almendros aislados existentes casi nunca han dado fruto.

Por el contrario, existen parcelas situadas en zonas elevadas, en las que ocurre todo lo contrario. En éstas es donde conviene realizar las plantaciones.

El almendro, es árbol que no vegeta bien en los terrenos compactos con propensión al encharcamiento, por lo que debe elegirse siempre terrenos sueltos o bien drenados, que favorezcan el normal desarrollo de las raíces.

La plantación a realizar deberá reunir las condiciones necesarias que permitan una fácil mecanización.

Por último creemos de sumo interés antes de efectuar una plantación hacer un análisis de gestión que incluya las posibilidades en dedicación, tierra y las inversiones a realizar.

AGENCIA COMARCAL DE
EXTENSION AGRARIA DE AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

ALCOHOLISME

L'alcoholisme és una malaltia cada dia en augment, que és deguda a l'abús de les begudes alcohòliques. El doctor Vallejo Nàjera, Catedràtic de la Facultat de Medicina de Madrid, ha declarat: "L'alcoholisme és un greu problema cada vegada més creixent a Espanya".

Segons les últimes estadístiques, les fatals conseqüències de l'alcoholisme són: A Espanya existeixen 500.000 alcohòlics. L'alcoholisme a Espanya provoca a l'any: 200.000 accidents de circulació, amb 50.000 víctimes. 40.000 accidents de treball, in comptables delictes, llars destruïdes, tares hereditàries (10.000 nens neixen deformes o amb greus malalties) i moren 7.000 alcohòlics.

Per a frenar aquesta multitud de desastres, voldria proposar a l'opinió pública i demanar les següents mesures:

1.ª Treure els impostos de l'utilitari que ens porta a casa, després d'una esgotadora jornada de treball, i carrega'ls al tabac i a l'alcohol, que a més de ser un luxe, són els principals lladres de la nostra salut.

2.ª Com han fet en alguns països, prohibir tota classe de publicitat del tabac i de l'alcohol.

3.ª Retirar el carnet de conduir, a tots els que ho fan havent begut en excés.

A continuació poso uns versos escrits per comprovar fets, com poder fer tots els amics i lectors de SIÓ.

El tabac i la beguda
són una parella odiosa,
que de l'home escursen la vida
després de fer-la més penosa.

La Societat contra l'Alcoholisme
és una Obra Humanitària
d'àmbit internacional,
que va néixer de l'UNESCO
per a fer un gran bé social.

Una copa de més, una vida de menys.
Si vols tenir salut — i anar més lluny dels vuitanta
menjant no siguis golut — i a l'alcohol la porta tanca.

Tinguis la satisfacció
de veure morir els teus vicis
abans ells no et matin a tu.

L'abstemi — té la salut — com a premi.

Francesc CASES

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el mes de Enero, adoptaron los siguientes acuerdos:

APROBACION PRESUPUESTO ORDINARIO PARA 1974.

Queda aprobado el Presupuesto Municipal Ordinario para el actual ejercicio, en la cantidad de 7 650.000 pesetas, quedando nivelado en Ingresos y Gastos, así como el proyecto de Bases de ejecución del mismo.

PLAN DE COOPERACION BIENIO 1974-75.

Dar cuenta de las Bases del Concurso sobre el Plan de Cooperación Provincial a los Servicios Municipales correspondiente al bienio indicado y aprobar las fichas de petición para dicho Plan y sus anexos 1 y 2

LICENCIAS DE OBRAS.

Fueron concedidas las que a continuación se expresan, previos los derechos de Ordenanza.

A D. Juan Boncompte Romeu, construcción de un almacén en camino de Puellas.

A D.ª Carmen Puig Cahelles, reconstrucción de una pared corral en Extramuros Castillo.

A D. Francisco Lecha Lasheras, obras reparación sótano casa calle Sió.

A D. José Fernández París, construcción cubierto, camino Huertos.

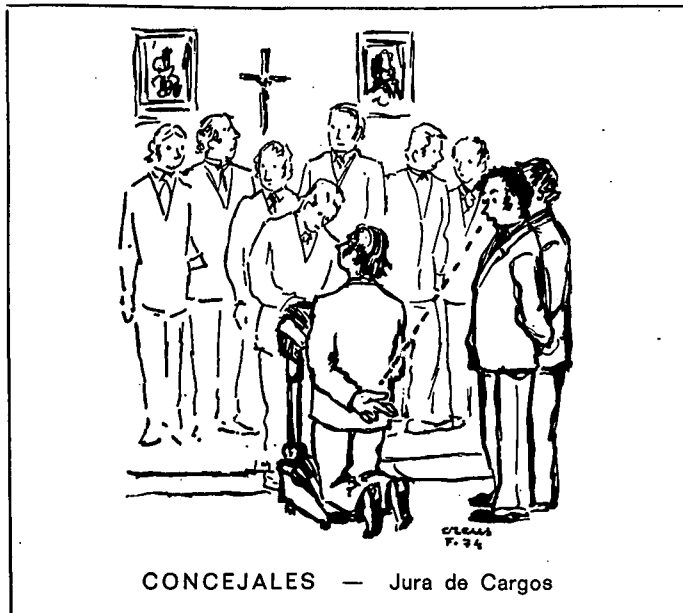
A Construcción Metálicas Llordés, abrir foso en taller Ctra. Tárrega.

A D. Antonio Bonet Carrera, cambiar rejas escaparates calle Zapatería.

A D. José Nadal Finestres, construir cubierto para almacén

A D. Juan Ibarz Raluy, prórroga permiso construcción edificio, crta. Tárrega.

A D. David Vilalta Vilalta, obras interiores casa sita en Est. Viejos.

CONCEJALES — Jura de Cargos

A D.ª Teresa Cornudella, conectar canaleras casa San Francisco.

A D. Pablo Cots Alserán, obras interiores casa Plaza Generalísimo.

A D.ª Rosilda Valls Solé, ampliar puerta huerto Sió.

A D. Jaime Areny Solá, construcción de un almacén en Extramuros San Juan.

A D. José Farreny Ortiz, obras interiores casa Avda. A. Ros.

A D. Ramón Vilalta Huguet, obras interiores casa Plaza Generalísimo.

TOMA AGUA POTABLE.

Conceder a D.ª M.ª Rosa Vila Puig, el derecho de tres tomas de agua en Est. Viejos.

PARADAS FERIAS Y FIESTAS.

A D.ª Josefa Manchón Olivares, para instalar una caseta de tiro feria.

A D. José Manuel Aguilar Gómez, para un tren infantil y una salchicheria.

A D. Martín Capell Vilamajó, por un aparato de autos de choque, fiesta Mayor de Septiembre.

A D.ª Claudia Moreno, por igual concepto, feria Mayo.

A D. Manuel Perez Miralles, una caseta de tiro próxima Feria.

A D. Jesús Riva Martínez, un tren infantil y aéreo Feria.

A D. Angel Bermudez Cebrián, instalar una salchicheria Francfurt y Pinocho, Fiesta Mayor.

A Hnos. Amorós-Silvestrini, instalación circo mes de Septiembre.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se han aprobado y satisfecho varias por un importe total de 957.234 pesetas.

¡ATENCIÓN SENORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería
salas

Sió, 29

AGRAMUNT